

VZKŘÍŠENÍ

ZPRAVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

advent 2002 - č. 49

ČÍSLO 39

není nijak významné a většině lidí neříká nic zvláštního. Možná pro ty, kteří prožili německou okupaci v březnu 1939, je trpkou vzpomínkou na tuto tragedii našeho národa. Těm, kdo více čtou bibli, může číslo 39 připomenout, že apoštol Pavel dostal 5krát od Židů 40 ran bez jedné, tedy 39 (2 Kor 11, 24). Pro určitou skupinu lidí však má toto číslo svůj specifický význam. Především pro ty, kteří používají košili o velikosti č. 39 anebo obuv téhož čísla. V neposlední řadě sem patří ti, kteří bydlí v domě s orientačním číslem 39. Ale to jistě nejsou všichni, kterým devětatřicítka něco říká.

Pro mne má letos číslo 39 svůj velký význam. V neděli 1. prosince tomu bude 39 let, kdy jsem poprvé sloužil mši svatou ve Strašnicích (tehdy v bývalé kapli) na 1. adventní neděli 1. prosince v 7 hodin. Tímto slavením Eucharistie jsem zahájil své duchovní působení ve zdejší farnosti a jsem za to Pánu Bohu a Panně Marii nesmírně vděčný, neboť jsem si strašnickou farnost zamiloval a zapustil jsem zde své kořeny.

Pro mne je tedy 1. prosinec 2002 dnem velkých diků a chval Pánu za všechny milosti a dary, které mi v uplynulých letech udělal. Zároveň prosím vás, abyste i vy spolu se mnou děkovali a chválili Hospodina v tento den. A nejen to. Chci zároveň prosit Pána, aby mi odpustil všechno, co jsem během těch let dělal špatně, co dobrého jsem opomenul vykonat a čím jsem Jej zarmoutil. Právě tak prosím i vás všechny, abyste mi odpustili, koho jsem zarmoutil, způsobil bolest a slzy, a naopak vám děkuji za všechno dobro, které jste mi prokázali.

Vstupujeme opět do Adventu. Už jsme prožili tolikrát tuto dobu přípravy na Vánoce, a většinou ve spěchu, nervozitě a v přílišných starostech o to pozemské. Pokusme se letos nejen zahájit, ale i prožívat Advent ve znamení diků a chval Pánu za to, že nás pozval ke spolupráci na našem posvěcení a prožívejme celý svůj další život jako Advent – přípravu na setkání s Pánem.

P. Marian OSB

Hory přinesou lidu pokoj, pahorky spravedlnost.

Zjedná právo ubohým z lidu, pomůže chudákům, rozdrťí utlačovatele.

Žít bude dlouho jak slunce, jak luna po všechna pokolení.

Sestoupí jako děšť na trávu, jako vláha, která napájí zemi.

V Jeho dnech rozkveté spravedlnost a hojnost pokoje, dokud nezanikne luna.

ze žalmu 72

● ZPRÁVY Z FARNOSTI

- V první řadě přejeme **Otci Marianovi** do dalších let ve farnosti hojně Boží požehnání, také mnoho zdraví, radosti a veselou mysl.
- V řadě druhé máme pout'! V pondělí 9. 12. je **poutní slavnost farnosti a kostela**. Mše svaté budou v 7 hod. ráno a v 18 hod. večer.
- V rámci cyklu Úvod do křesťanství bude ve středu 27. 11. přednáškové setkání **Advent v dějinách spásy** a ve středu 18. 12. **Vánoce v dějinách spásy**. Začátek jako obvykle v 18.45 hod., ale tentokrát ve farním sále. Setkání by měla sloužit jako duchovní příprava farníků na prožití těchto období.
- V divadle Miriam bude 28. 11. **premiéra představení** s názvem **Dámy a pánové**. Citováno z programu: Dámy a pánové, račte si poslechnout zhudebněné verše Jiřího Ortena a Petra Eisnera. Pořadem provází paní Marie Rút Křížková. Začátek je jako vždy v 19 hod.
- Farní charita zve všechny seniory na přátelské setkání v sobotu 30.11. v 15 hod. ve farním sále. Hostem odpoledne bude doc. **MUDr. Zdeněk Susa**, na programu bude vyprávění a promítání diapositivů o Taizé.
- **Mikulášská besídka** pro děti bude ve farním sále ve čtvrtek 5. 12. v 17 hod. Bližší informace na stránce pro děti.

- V sobotu 21. 12. bude od 14 hod. příležitost ke **svátosti smíření** za účasti tří zpovědníků.
- V neděli 22. 12. v 15 hod. se bude konat koncert – **Zazpívejte si s námi české a evropské vánoční koledy**. Účinkují Věra, Jiří a Petr Traxlerovi.
- Probíhá **sbírka pro Karlín**. Jak jste se mohli dočíst na nástěnkách, ve farní knihovně shromáždíme prostěradla, ručníky a peníze. Vše bude před Vánoce odevzdáno P. Cúthovi. Sběrka šatstva se zatím nekoná.
- P. Grzyb opět nabízí několik míst v **poutním zájezdu do Čenstochové**, který se uskuteční, dá-li Bůh, 25. - 27. dubna 2003, je to pátek až neděle. V plánu je návštěva těchto míst - Wadowice, Kalwaria Zebrzydowska a na zpáteční cestě Svatý Kopeček u Olomouce. Cena je 3000,- Kč. Zájemci se mohou přihlásit ve farní knihovně, placení by proběhlo koncem ledna.

● NÁŠ KOSTEL

Poznámka historika umění doc. J. Royta v KT č. 41/2002 o našem chrámu, mne vedla k zamyšlení, jak já vnímám interiér našeho kostela. Tady je několik vět o mých pocitech:

- pro mne je interiér našeho kostela velice inspirativní
- tady jsem si plně uvědomila, že jdeme na mši za Ježíšem tak, jak chodili za ním lidé, když On chodil jako člověk po světě
- že světlo, procházející vitrážemi na střeše, je světlo Boží
- že nezaplňný prostor mne nerozptyluje, že se mohu soustředit, že jsme „společenství“, které přišlo za Ježíšem
- a také, že ta krásná tesařská práce na klenbě je pro mne zprávou, že i Ježíš pracoval jako tesař
- při prvním vstupu do kostela, když jsem uviděla oltář – ten obětní kámen, jsem si uvědomila situaci, kdy Abraham chce obětovat svého syna.

Vše v našem chrámu nás vede ke Kristu. Bohu díky!

A socha Panny Marie? Při pohledu na ni si vždy uvědomuji:
„Vždyť je to ještě dítě, a ta důvěra v Boha!“

M. Šafrahnsová

● TVĚŘE NAŠÍ FARNOSTI

Tak se mi po pár letech přemlouvání konečně povedlo přesvědčit moji „knihovni“ nadřízenou, paní *Jarmilu Neumannovou*, že odpoví na pár všetečných dotazů pro farní zpravodaj. Když jsem si přečetla její odpovědi, bylo mi jasné, že se mi přesvědčování vyplatilo. Posuďte sami. *Jarmilo, děláš x let farní knihovnici, i když to tvé povolání nikdy nebylo. Jak těžké bylo naučit se „být knihovnicí“?*

Knihy miluji od doby, kdy jsem se naučila číst. Když jsem před mnoha lety přišla do knihovny na Hluboké, napadlo mně: “To by byla krása, kdyby mě v důchodu tady v té knihovně zavřeli a nechali mě tu aspoň rok v klidu číst!” Částečně se mi to tedy vyplnilo, i když farní knihovna je asi stokrát menší než vysoké sály na Hluboké, na čtení tu také moc času není, ale mohu být mezi knihami. To ostatní je hračka.

Prozrad' něco ze začátků – koho napadlo zavést ve Strašnicích knihovnu?

Původcem vzniku knihovny byl náš pan farář P. Marian OSB. Společnost sv. Vincence v ČSR kromě domů pro mrzáčky a další charitativní účely provozovala i katolické knihovny. Domy včetně knihoven jí byly po roce 1948 zkonfiskovány a nic jí dosud nebylo vráceno. Přesto jsme po roce 1990 ve výboru přemýšleli, jak alespoň jednu knihovnu obnovit. Nakonec jsme se obrátili na budovatele jediného nového kostela v Praze a P. Marian nám nejen nabídl místnost, ale i 1200 knih po knihovně bývalého pana faráře Gargely jako základ farní - vincentinské knihovny ve Strašnicích.

Mohla bys přiblížit činnost Společnosti sv. Vincence z Pauly, které jsi členkou?

Jak víte, „vincetini“ jsou mezinárodní společností, která se zabývá charitativní pomocí všude, kde je jí třeba. Pomáhá např. misiím (sbíráme známky, pletou se obvazy pro malomocné), vězňům (sbírali jsme vlnu, z které vězeňkyně pletly pro dětské domovy i příkrývky pro malomocné), opuštěným (členové docházejí do domovů důchodců a nemocnic), vyučují náboženství, pořádáme příležitostně i poutě apod. Nyní se organizuje akce pomoci postiženým povodní. Byly už předány finanční částky (ze zahraničních zdrojů) biskupu Paďourovi pro jižní Čechy a panu faráři z Karlína pro poškozený karlínský kostel. Jednotlivé konference (místní skupiny) pomáhají přímo poškozeným konferencím. Strašnická farnost se souhlasem P. Mariana chce pomoci Karlínu. Zatím se sbírají finanční příspěvky (s podpisem dárce) a ložní prádlo a ručníky,

o které je velký zájem. Obojí přijímá farní knihovna. Ostatní věci (ošacení, vybavení bytů) bude zapotřebí až na jaře až budou byty vysušeny a nájemníci se do nich budou moci znovu nastěhovat.

Chtěla jsi, aby v tomto čísle zpravodaje bylo něco o manželství. Myslím, že nejlepší je „něco ze života“. Tvé manželství trvá přes 40 let, máš tři děti. Je nějaké moudro, kterým ses řídila a dožila se proto dnešního dne v pohodě?

Myslím, že každému se hodí jiné „moudro“. Ale určitě je moudrá církev, když trvá na nerozlučitelnosti manželského svazku, který má v prvé řadě sloužit k ochraně dětí. A tak snad by se měl člověk před vstupem do manželství rozmyslet, jestli je ochotný podstoupit i různé nesnáze a nemyslet si, že vchází do růžového sadu, kde mu budou plnit každé přání. A když přijdou nesnáze - jakože žádné manželství není bez nich - je třeba si říci: „Vždyť jsem to chtěl - chtěla, tak to mám“ a zatnout zuby, nenechat se otrávit a nedovolit nikomu, aby mi do našeho života zasahoval. Ony ty mraky přejdou a zase bude dobře

Jednou jsi mi řekla: „Nikdy jsem ve víře neměla „temné období“, nikdy jsem nepochybovala“. Jak velký vliv na tebe měli kněží, se kterými ses potkala v mládí? Víš, že mezi nimi jsou známá jména.

Měla jsem štěstí. Mládí, vlastně dětství jsem strávila „u jezuitů“. Měla jsem příležitost slyšet vynikající kazatele jako P. Feřta, P. Kajpra, P. Mikuláška, měla jsem rozumného zpovědníka-jezuitu, většina jich pak ale byla 10 let v komunistickém kriminále. Naštěstí přišel do kostela sv. Ignáce P. Skoblík a ten mi v mnoha věcech udělal jasno. Stále na něj s díky vzpomínám. Jeden příklad: Zcela zasvěceně nám líčil výsledky nových výzkumů vesmíru, spirálový tvar naší galaxie a ohromné množství dalších galaxií, vše ve složitém vzájemném pohybu a naproti tomu mikrokosmos, uspořádání organismů, buněk, které má také své zákonitosti. A dodal: „Také lidské snažení se pohybuje po spirále – někdy sklouznete, ale zase vyšplháte výš. Dobrý Bůh vás nenechá padat.“ Nikdo mi nemůže namluvit, že všechno to úžasné kolem nás vzniklo samo od sebe nebo že snad středem všeho je člověk, který vidí hůř než orel, utíká pomaleji než mnohá zvířata a někdy myslí jako osel. A také ráda čtu dobré knihy a stále se snažím „doučovat“.

Brzy budou Vánoce, svátky klidu a setkávání. Ale také pečení a vaření. Jaké cukroví je pro tebe „to pravé, ořechové“? Prozradíš nám recept?

Nemám ráda úsloví „to pravé ořechové“, ale naše rodinné cukroví ořechové je a viděla jsem je minulý týden v cukrárně v luxusním balení za luxusní cenu.

Tady je recept na **Mozartovy koule**:

Umeleme 100 g vlašských ořechů, do misky k nim přidáme 100g cukru písku, 100g nastrouhané hořké čokolády a asi 2 lžíce tmavého kakaa. Vše spojíme 1 bílkem v hmotu, rozdělíme ji na cca 16 kousků a do každého zabalíme okapanou kompotovanou višni. (Podobně jako švestkové knedlíky, jen se víc upatláme.) Koule obalíme ve strouhaných vlašských ořechách a dáme do papírových košíčků. Nepečeme. Dobrou chuť!

Jarmilo, tobě děkuji za odpovědi a věnovaný čas, a našim čtenářkám přeji úspěšné „pečení“.

Marie

● **BÝT SPOKOJEN se svým manželstvím**

Michel Quoist

Je málo lidí, kteří by ani na chvíli alespoň trochu nelitovali, že jsou, jací jsou a nejsou, jací by chtěli být. Pokud jde o manželství, jsou příležitosti k nářkům a stížnostem časté. Mnoho manželů se domnívá, že se jim jejich manželství nevydařilo, že jeden druhého „jen trpí“.

Být spokojen s druhým tak, jak je, tak, jak jsme ho poznali během doby, přestat se vzájemně obviňovat, překlenout zřejmou prohru... taková musí být vůle obou, chtějí-li v manželství žít šťastni.

Tvůj manžel není takový, o jakém jsi snila, tvá manželka není taková, jak jsi očekával?

Jestliže ses oženil se svým snem, jednal jsi jako nedospělý. To vyčítej leda jen sobě a neobviňuj svého partnera, že není takový, jak sis ho představoval.

Jsi zklamán? Vytrváš-li ve svém rozčarování a ukážeš-li je, vzdaluješ tím druhého od sebe ještě víc, neboť ten druhý – aby se mohl přiblížit – potřebuje mít důvěru.

Nikdy není příliš pozdě konečně přijmout toho, kdo s tebou již sdílí život. Je třeba jen chtít.

Nemůžeš vést domácnost ve třech. Tvůj manžel, ty a tvůj sen. Chceš-li se vážně provdat, rozveď se se svým snem.

Jsi rozhodnut skončit se svým snem... Znamená to odmítnout tím své iluze? Ne, nikdy je nepotlačíš.

Začni tím, že **odpustíš** svému manželu, neboť jsi mu dosud nikdy neodpustil, že není takový, jak sis ho představoval.

Obětuj Bohu své zklamání, svůj nesplněný sen a vše, co v tobě žilo jako lítost a výčitky.

Přijmi konečně opravdově SKUTEČNOST druhého a skutečnost svého manželství.

Nejde o to předělat svůj život, ale předělat **sebe**.

Snad jsi ho nikdy skutečně nemilovala, protože jsi ho chtěla jen pro sebe?

Snad tě nikdy skutečně nemiloval, protože si tě přál jen pro sebe?...a vaše dva egoismy se na okamžik spojily a daly vám iluzi lásky. I když citová náklonnost zjevně zmizela, můžete se milovat, můžete chtít dobro jeden pro druhého, můžete se mít rádi.

Ale on...! Ale ona...!

Nesud' druhého, ale sud' sebe. Jestli tě skutečně už nemiluje, miluj ho tím víc a nezištně. Těch srdcí, které by nadlouho odolávaly pravé lásce je opravdu málo. Když miluješ, pomáháš milovat druhému.

Stále si myslíš: on mne zklamal. Mysli také: já jsem ho zklamala. – To on začal! Tak dobrá, jednou on, jednou ty, a začni ho milovat srdcem zcela novým.

Je-li tvá sklenka prázdná, můžeš ji naplnit. Ale co, je-li plná...!

Jen hloubka tvé duše je mírou pro hloubku lásky, kterou přijímáš.

Říkáš, že má všechny chyby. Říkal jsi, že má všechny dobré vlastnosti. Včera jsi se mýlil a dnes se mýlíš také. Má dobré vlastnosti i vady a ty je musíš přijmout všechny.

Není to moje vina, on se změnil!

Nejsi to ty, kdo se změnil?...a změnil-li se, proč se tomu divíš? Vzala sis živého člověka a ne nějaký přelud. **Milovat, to není volba pro jeden okamžik, ale navždy.**

Milovat muže, milovat ženu, to vždy znamená milovat nedokonalého tvora, nemocnou, slabou bytost, hříšníka. Miluješ-li opravdově, uzdravíš ho, budeš ho snášet, zachráníš ho.

Milovat může po případě znamenat trpět i celý život; kéž by ti, kdo se rozhodují milovat, uvažovali o tom dřív, než se zasnoubí.

Svatost manželství posvětila vaše spojení a pomůže vám je uskutečňovat každý den.

Jen Kristus může z vašeho manželství vymýt sobectví a vrátit tam lásku, ale aby k vám mohl vejít, dnes či zítra, potřebuje slyšet vaše ANO.

Být spokojen se svým manželstvím znamená přijmout toho druhého, ale přijmout také Ježíše Krista, Spasitele.

● ČEŠI HRAJÍ PÍSNĚ Z TAIZÉ!

“Kdo zpívá modlitby, dvakrát se modlí”. Podobná úvaha snad vedla bratra Rogera, zakladatele francouzské ekumenické komunity v Taizé, k vytvoření vlastních písní, hymnů a kánonů, které měly sloužit v této komunitě k modlitbám. Na začátku ovšem nemohl tušit, že se tato hudba stane tak oblíbená a že “písně z Taizé” se rozšíří velice rychle po celém světě. Kdo by neznal třeba kánon “Jubilate, servite Domino”, čtyřhlasé chorály “Ubi caritas”, “Nadate Turbe”, “Laudate omnes gentes”... I do našich zpěvníků je zařazeno mnoho písní z Taizé. A co je podivuhodné, zpívají se se stejnou láskou jak ve společenstvích katolických, tak i v evangelických církvích. Duch vane, jak chce...

Poselství písní z Taizé je tak výmluvné, že oslovuje i nevěřící. Konečně, jak si vzpomínám, i mne se tato hudba dotkla, když jsem byl ještě zcela nevěřící, v době, kdy všude kolem vládl plánovaný komunismus a ani by mě nenapadlo uvažovat o Bohu. A najednou tu byly ty písně. Jednoduché, průzračné a přitom tajemné. Nesou v sobě cosi neznámého, velikého a vznešeného, co nikde jinde jen tak snadno nezahlédneme...

Překvapilo mě, když jsem se dozvěděl, že se má připravovat nová nahrávka těchto písní v českém překladu - a nelekejte se - s doprovodem velkého symfonického orchestru. Plán to je ohromný. Jen jednou v životě, v Paříži při setkání mladých se Svatým otcem jsem slyšel tyto písně v tak velkolepém provedení, na to ovšem tehdy byl angažován profesionální operní orchestr se sborem. Naše česká nahrávka byla pořízena podstatně skromněji. Z dobrovolníků z celé republiky se sestavil asi čtyřicetičlenný orchestr a šedesátičlenný sbor!

Ano, skutečně z dobrovolníků, studentů konzervatoří, gymnázií, pracujících, mladých i starých - lidí různého věku a stavu. Přijeli do Prahy z Liberce, Českých Budějovic, Kroměříže, Olomouce... z celé republiky doslova. Jedno měli zřejmě všichni společné: nadchli se pro dobrou věc a nelitovali námahy ani času, aby tyto písně mohly spatřit světlo světa.

V rekordním čase pěti dní byly všechny písně nastudovány a nahrány (Přitom těch 100 lidí spolu zřejmě nikdy nehrálo a asi se už také nikdy v tomto složení nesejdou). Své síly věnovali všichni oslavě Boží, s nadějí, že tyto písně budou ohlašovat Boží spásu všem, snad někoho osloví a přivedou k Bohu blíž. Jistě se mnohé z těchto nadějí vyplní!

Nahrávku připravuje na trh vydavatelství ROSA Music, jako kazetu nebo CD. Největší zásluhu na tom, že spatří světlo světa mají hudebníci Petr Chlouba a Kateřina Koronthályová.

Tedy: Pán Bůh zaplať organizátorům této obdivuhodné nahrávky. Ani bych už sám skoro nevěřil – uprostřed všech těch supermarketů a reklam a výhodných slev - že se ještě dnes najdou lidé, kteří jsou ochotni k větší slávě Boží vykonat veliké, opravdu heroické činy...

-AV-

● CO V NÁBOŽENSTVÍ NEBYLO

Prolog

Věta „Jdeš na přednášku?“ zněla za dob studií obvykle s podtextem nechuti na zmiňovanou přednášku jít. Tázající hledal sprázněnou duši, která by mu potvrdila jeho názor ohledně nedůležitosti návštěvy oné hodiny, popř. zoufale sháněl někoho, kdo by mu později poskytl zápisky. Dnes tuto otázku dostávám či sama pokládám hlasem plným nadšení, v němž lze jasně rozpoznat lítost, pokud odpověď je záporná.

Marečku ... podejte mi Bibli

Je středa, asi 18,40 - učebna se rychle zaplňuje pravidelnými i občasnými posluchači přednáškového cyklu našeho kaplana „Úvod do křesťanství“. Ještě donést pár židlí ze sálu - je plno. Opozdilcům zbývá místo už jen na chodbě. Je tam sice více vzduchu, ale nejspíš skoro nevidíte.

V 18,45 začíná přednáška krátkým shrnutím k probíranému tématu - pro jedny jen připomenutí, pro jiné stručné uvedení do problematiky. (Aha, nemusím zoufat, když každou středu nemohu přijít.) A pokračujeme podle nabitého plánu zas o krok dále. Bible, tužka a blok, dokonce i diktafon nebo alespoň hlava jsou v pohotovosti. Jan svůj výrazný hlasový projev doprovází osobitou gestikulací (obzvláště pikantní jsou tzv. „kozí rohy“), dokáže být s posluchači v neustálém kontaktu a udržet naši pozornost. Výklad odkazuje na Bibli i mimobiblické prameny (tato kniha je výborná, ještě jsem ji nečetl), malé exkurzy přibližují dějinné i kupř. lingvistické souvislosti. Na závěr každého bloku přichází opět shrnutí a prostor pro otázky, připomínky, diskuzi.

To to zase uteklo, je 20 hodin, čas rozejít se domů. Nestihli jsme vše, pokračování příště - takže nezapomeňte, opět ve středu!

Epilog - několik poznatků z dosavadních přednášek

Úvod do křesťanství není jen pro ty, kteří o křesťanství vědí málo. (Přijít může každý, ať se chce dozvědět něco více nebo si zopakovat to, co zná.)

Ke čtení Písma jsou potřebné několikery brýle. (Bez nich těžko rozpoznáváte, co je psáno mezi řádky.)

K rozpoutání živé diskuze stačí nevinný dotaz, kupř.: Koho Ježíš oslovoval „bratři“ a proč? (Bratři se rychle dostanou do pozadí a předmětem zájmu se stane Ježíšův pěstoun Josef!)

I na dospělé se někdy musí jít jako na děti.

Co říci na závěr? - Pan kaplan má stále třídu rád, nebojí se Šťouralů ani hlubinného psychologa.

P.S. Jdete příště na přednášku?

HKB

● PRO DĚTI

Milé děti,

Už aby tu byly Vánoce! Nebo už jsou? V obchodech ano, ale co u nás doma?

Ale, co u nás doma, v našich srdcích?

No,... u nás doma ještě ne, u mě v srdci – taky ne.

A tolik se na ně těším.

Nejdřív se na ně musím připravit, musím připravit cestu Páně do mého srdce, do naší rodiny, k nám domů. Mám na to čas, celý advent, ale musím začít hned.

Vezmu si obyčejné koště a ze svého srdce vymetu všechno smetí hříchu. Na práci mi bude svítit hvězda – povede mě až k jesličkám do Betléma, kde se narodil Ježíš. Od té doby slavíme Jeho narozeniny. Nejsou ledajaké! Vždyť Ježíš je Bůh. Bůh se stal člověkem. Člověkem kvůli nám, aby nám mohl dát po smrti věčný život a přivést nás k sobě. A za to mu děkujeme a připravme mu dárek v podobě čisté duše. Společně se vydejme na cestu k Betlému!

V příloze najdete hvězdu, mladší děti i koště – to nám pomůže vykonat dobrou svatou zpověď. Zachytí se na něm špína a smetí našich hříchů. Hvězdu přineste na půlnoční mši, ozdobíme jí stromček.

Lída

A nyní si přečtěte, jak putoval do Betléma se svým dárkem Vítek.

O Vítkovi

Kde je Betlém? Je to daleko? Kdy už tam konečně půjdeme? Vítek má spoustu otázek. Marně mu tatínek vysvětluje, že už brzy, až se všichni přichystají. Vítek je netrpělivý. Nemůže tak dlouho čekat. Nechce jít s ostatními, se zástupy sousedů, v hloučku malých dětí. Když půjde sám, půjde rychleji a uvidí vše první.

„Ještě nemáš ani přichystaný dárek,“ řekla maminka. Dárek, dárek, zase další zdržení! „Půjdu za Slávkem a Luckou, něco společně vymyslíme!“ Vítek obelstil maminku! Vůbec za kamarády nešel, ale řekl si prostě, že do Betléma vyrazí sám. Zlatá hvězda mu přece ukáže směr. A jak se všichni budou divit, že je první u jeslíček!

Tak šel sám po zasněžené cestě a byl už docela daleko, když cítil, že mu omrzají ruce a také uši. V tom spěchu si zapomněl doma čepici a rukavice! No, nevádí, zahřeji se rychlou chůzí, řekl si a přidal do kroku.

Zlatá hvězda skutečně svítila Vítkovi na cestu. Přešel dva kopce a chystal se zdolat i třetí, nejvyšší. Cesta byla zavátá sněhem a tak se Vítkovi nešlo tak snadno jako předtím. Šel pomaleji a proto mu začala být zima. Zapadal po kolena do závějí a vzpomínal na maminku s tatínkem, jak je obelhal. Ted' už se všichni jistě sešli na náměstíčku, nebo se dokonce vydali na cestu? jistě je jim spolu veselo a možná si zpívají. Vítkovi bylo smutno.

Po obou stranách cesty začínal hustý les a zdálo se, že mezi jeho stromy je méně sněhu, než na zapadané cestě. Bude tedy lépe jít lesem, napadlo Vítku.

V lese nebylo sice tolik sněhu, ale stromy byly vysokánské a zlatá hvězda se Vítkovi ztrácela v jejich korunách. Samozřejmě, že Vítek zabloudil, to jistě tušíte od samého počátku, jak tohle mohlo dopadnout...

Vítek dlouho bloudil lesem. Byl už strašně unavený a tak si sedl na bobek pod strom. Za chvíli usnul a zdálo se mu, že mu někdo zahřívá uši a ruce. Nebyl to žádný sen, ale Vítku objevila velká červená liška. Podivila se, kde se v hlubokém lese tenhle malý človíček bere, ale věděla z vlastní zkušenosti, že děti provádějí různé hlouposti. Očima si na Vítku posvítila a polekala se. Uši má červené jako její kožíšek a ruce úplně promodralé. Začala mu je oblizovat a na uši mu několikrát dýchla. „Tohle není k ničemu, musím běžet pro pomoc!“ liška proběhla temným lesem

a za chvíli už škrábala na dveře dřevěného srubu. Bydlel tam starý ovčák a zrovna se chystal na cestu. Když otevřel, liška zakňučela a ukazovala packou do lesa. „Ted' nemám čas na hlouposti,“ řekl, ale liška nepřestávala kňučet. „Tak počkej. Ale běda, jestli to zas bude nějaký tvůj žert,“ zahrozil ovčák a vzal si beraní kožich a hůl.

„Propánakrále, vždyť je to Vítek,“ spráskl ruce starý ovčák. „Kde se tu bereš, chlapče,“ zeptal se, ale Vítek neodpovídal. Ovčák ze sebe honem shodil kožich a Vítku do něj zabalil.

Liška běžela první a ocasem zametala sníh z cesty, za ní supěl ovčák s Vítkem v náručí. Celý se zpotil i bez kožichu, ale za chvíli už seděl v teple. Vítku, Vítku, pokýval ovčák hlavou, když chlapec otevřel oči. „Tak já jesličky neuvidím,“ řekl smutně. „Uvidíš. Ale ted' už musíš být trpělivý. Napřed usušíme tvoje boty, vypiješ lipový čaj s medem a také se podíváme po nějaké čepici a rukavicích.“

To všechno sice trvalo dost dlouho, ale tentokrát Vítek nereptal a pokorně čekal, až vyhnal ovčák ovečky z ohrady. Jako dárek nesli Ježíškovi velké kolo ovčího sýra. Vykročili a přidala se k nim dokonce i liška, která se ten večer výjimečně nehádala s ovčáckým psem.

Co chystáme:

- * Ve čtvrtek 5.12. **Mikulášskou besídku** ve farním sále.
- * Oznamujeme všem dětem a jejich rodičům, že sv. Mikuláš s andělem a čertem zavítá opět do farního sálu, a to dne 5. 12. 2002 v 17 hod. Podepsané balíčky přineste, prosím, s sebou. Odevzdávat se budou před besídkou do koše v suterénu fary.
- * Na **Štědrý den** bude dětská „**Půlnoční mše sv.**“ Začátek je v 16 hod.

Vyhodnocení soutěže:

Doposud jsme neobdrželi žádné správně vyplněné soutěžní luštěnky. Neměli jste čas nebo jste nedávali pozor na náboženství? Máte ještě šanci do 8. 12. Jinak sladkou odměnu dostane pan kaplan.

Byli jsme u sestřiček...

5. října se konalo setkání rodin s dětmi v klášteře sester de Notre Dame. Pozvala nás tam sestra Veronika. Po přivítání přednesly některé děti básničky a Olga Nejedlá hrála na kytaru ke zpěvu různých písní. Potom jsme se všichni zúčastnili mše sv. Po ní na nás čekalo pohoštění – grilované buřty, sladkosti, čaj a káva.

Pro děti připravila Lída Burianová zajímavé soutěže, po kterých se každé dítě radovalo z odměny. Cítili jsme se tam dobře a odcházeli s povzbuzením v duši a pěknými vzpomínkami.

Karolina Mikotová

Uvádíme opět několik titulů knih, které jsou ve
farní knihovně k půjčení.

156 a	MALIŇSKÝ, Mieczysław	Celý Tvůj	životopis Jana Pavla II.
137	DUDEL, Erwin	Klement Maria Hofbauer	životopis
295 a	BRANDSMA, Titus	Krása Karmelu	karmelitánská spiritualita
43	TEREZIE od JEŽÍŠE	Cesta k dokonalosti	výklad Otčenáše a rady řeholním spolu- sestrám řádu Panny Marie Karmelské
54	CALEPIN, Mon	Den co den	rozjímání na každý den
135 a	QUOIST, Michel	Mezi člověkem a Bohem	náboženské pravdy
58	MADINGER, Herbert	Setkání s Bohem (v modlitbě)	rozjímání a modlitby
59	LANG, A.	Několik svázaných děl růz. autorů	A 46 d, A 85 a, A A 87 b, A 232 b a Jindřich SUSO - středověký myslitel
10	PIŤHA, P.	Tři křížové cesty	křížové cesty
4	GRABER, Rudolf biskup	Atanáš a dnešní církvev	okružní list sv. Ataná- še z r.340 a příčiny dnešní vnitrocírkevní krize
5 a	KATEŘINA sv. SIENSKÁ	Listy	Kateřina sv. Sienská
13	TEILHARD de CHARDIN, Pierre	Chut' žít	studie a meditace cesty ke skutečnému štěstí
25	PECKA, Dominik	Smysl člověka	
35	GEBSATEL, V. E. - GUARDINI, R. aj.	různé články	člověk a životní orien- tace, životní krize, biologické postavení, bolest aj.
48	GRIGNION, Ludvík Maria z Montfortu	List přátelům kříže	misie v nevěrecké Bretani v r. 1714 - podpora věřícím
228 a	GUARDINI, Romano	Odpůrce	
B64 a	BISHOP, Jim	Den, kdy zemřel Kristus	Úchvatné líčení pos- ledních hodin Ježíšo- vých, vhodné i k rozjímání
B320 a	EARECKSON, Joni	Joni	O mladé ochrnuté dívce

● MALÉ ZASTAVENÍ

Nevím, proč čas běží stále rychleji, ale je jisté, že opět nastává **Advent – doba očekávání** a, nic naplat, i neklidu. Snad by, jako malé zastavení, mohl posloužit úryvek z knihy Carla Carretta. Jeho knihy, vydávané po celém světě, se staly skutečnou „klasikou“ současné křesťanské literatury.

Zvolat překvapením „ááách!“ při krásném západu slunce, křičet radostí při pohledu na právě narozené dítě, to je pravá modlitba.

„Ústy nemluvnat a kojenců jsi vybuďoval mocný val“ (Ž 8, 3)

Je skutečně potřeba být dětmi, kojenci, abychom se dokázali modlit, nebo se jimi musíme stát. Dospělí jsou příliš skeptičtí, příliš zběhlí, příliš prohnání, zůstávají ve své tichosti uzavřeni pro modlitbu chvalozpěvu. Ale kdo je mladý věkem, nebo se stal mladým z milosti, dokáže si zpívat a chválit s nadšením:

„Vidím tvá nebesa, dílo tvých prstů, měsíc a hvězdy, jež jsi tam upevnil:

Co je člověk, že na něho pamatuješ, syn člověka, že se ho ujímáš?

Jen maličko jsi ho omezil, že není roven Bohu,

korunuješ ho slávou a důstojností“ (Ž 8, 4-6)

To není málo! Je to nepatrnost člověka, která zjistila, že je velká. Je nezbytné se stát malými, abychom se naučili modlit!

To, co máme, přichází od Boha, ale je tak těžké tomu uvěřit pro toho, kdo je vzdálen duchovnímu dětství! Panna Maria to sama pochopila velmi dobře a také to velmi dobře vyzpívala ve své modlitbě, která zůstane na věky vzorem pro každý chvalozpěv, nejpřesnější odpovědí na všechny Boží otázky.

„Velebí má duše Hospodina

a můj duch jásá v Bohu, mém Spasiteli,

neboť shlédl na svou nepatrnou služebnici.“ (Lk 1, 46-48)

Byla to odpověď na věčnou otázku o vtělení Boha v člověka. Mariina velikost spočívá v její víře. Její privilegia matky Spasitele jsou darem Božím, nikoli její zásluhou. Zasloužila se ovšem svou vírou a svým přijetím všech božských požadavků.

Když je náhle oslovena andělem, žádá vyjasnění, vysvětlení podle jejího způsobu chápání, a pak řekne své „ano“, jež má zásadní význam pro celé dějiny.

Vesel se Maria, matko Hospodina, neboť jsi dostala dobrou zprávu. Vesel se, požeňnaná mezi ženami, neboť tě blahoslaví všechny generace. Blahoslavení ti, kdo naslouchají Božímu slovu a žijí je.

Z knihy Myšlenky na každý den

INFORMACE O SPOLEHLIVÝCH FIRMÁCH A PRACOVNÍCÍCH,
VĚTŠINOU Z ŘAD FARNÍKŮ

		Telefon, M = mobil
malování pokojů, tapetování, lakování	Pavel Juříček	272 659 191
silikonové těsnění oken a dveří, žaluzie	Pavel Brtva	274 775 796
roušky ke křtu	Marie Brtvová	274 775 796
opravy televizí, videa a veškeré elektroniky	František Šika	786 00 48 M 603 856 946
realitní služby, koupě, prodej a výměny bytů a domů, právní pomoc aj.	Ing. P. Šrámek	zázn. 224 256 445 272 766 015 (po 20. hod.)
zednické a instalatér. práce, (jen drobné opravy)	Ladislav Pořízek	272 654 479
autoopravna - Říčany	Stanislav Coufal	0204 / 60 29 00
opravy a ladění pian	Ondřej Běhal	M 603 145 944
ladění klavírů a pian	Michal Uhlíř	267 710 180 M 603 768 189
bezplatné poradenství v oblasti rodin. financí, zhodnocení vašich úspor, pojištění	Magdalena Bílková <i>finanční poradce OVB přijde k vám</i>	271 722 550 M 606 505 543
Prodej – výkup (i celých pozůstalostí)	Bazar U sv. Kateřiny, Kateřinská 14, Pha 2 PO – PÁ 10 - 18	224 910 123
kadeřnice – dochází do domu	Eva Dlouhá	274 815 772
němčina - výuka, překlady, příprava na zkoušky, jedn. i skupiny, i dochází	Dr. V. Holub, CSc.	274 813 231
doučování jaz. - Aj, Nj, Fr, Šp, Lat práce na PC - Windows, Internet	Josef Voráček	272 651 059

Další firmy a odborníci – důchodci, kteří by chtěli také oznámit svou nabídku
ve **VZKŘÍŠENÍ**, se mohou přihlásit ve farní knihovně v obvyklou dobu.

Pouze Ježíš z Nazareta,

Syn Boží, narozený před dvěma tisíci lety v judském Betlémě, je s to uspokojit ta nejhlubší očekávání lidského srdce. **JEŽÍŠ** je ve skutečnosti tím, koho hledáte, když sníte o štěstí.

ON je tím, kdo vás čeká, když vás nic z toho, co naleznete, neuspokojí.

ON je ta krása, která vás tolik přitahuje.

ON je to, který čte ve vašich srdcích ta nejryzejší rozhodnutí, která by jiní chtěli udusit.

ON je to, který ve vás vzbuzuje touhu učinit váš život něčím obrovským.

ON ve vás vyvolává vůli jít za ideálem odmítání průměrnosti, která by vás pohltila, i odvahu usilovat s pokorou a vytrvalostí o zlepšení sebe sama i společnosti, aby se stala lidštější a bratrštější.

Jan Pavel II.

Bohoslužby v našem kostele:

Po - Pá 18 hod.

So 7, 18 hod.

Ne 7, 9, 10.30 a 18 hod.

Společná modlitba růžence:

1/2 hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30 hod.)

živý růženec každé první pondělí v měsíci (kromě prázdnin)

Příležitost ke svaté zpovědi: 1/2 hodiny před každou mší svatou

Adorace: každý 3. pátek v měsíci po mši sv.

Modlitební skupiny: pondělí, čtvrtek po mši sv.

Farní knihovna půjčuje knihy (mimo prázdniny):

Stř. 16.30 - 17.45 hod., Ne 10 - 11 hod.

Mládež - rozhovory o víře: úterý od 18,45 hod. v učebně

Úvod do křesťanství: středa 18.45 – 20 hod. v učebně

Advokátní poradna: čtvrtek 17 - 18 hod v knihovně

Chrámový sbor CANTUS AMICI: zkoušky Po 19 - 21 hod.

Chrámová hud. skupina KALOKAZHATIA: zkoušky Čt 17 hod. ve f. klubovně

Úklid kostela: vždy v pondělí od 14 hod.

Podrobně sledujte akce a kalendář na <http://strasnice.lantanet.cz>